

callitexnes.gr

Το απόλυτο καλλιτεχνικό ηλεκτρονικό περιοδικό

info σεις, καλλιτεχνικά δρώμενα, κριτικές, συνεντεύξεις και λοιπά καλλιτεχνικά νέα, είναι όλα εδώ! Καλή σας περιήγηση

«Για΄κείνη»: Το νέο τραγούδι του Νίκου Ζωϊδάκη με την υπογραφή του Κυριάκου Παπαδόπουλου

Κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «Αγγελάκη» το μυθιστόρημα του Νικόλα Παπακώστα «Ισέλιαθ»

Οι εκδόσεις βιβλίο της «δέρμα»

ΘΕΑΤΡΟ ΚΡΙΤΙΚΕΣ

Είδαμε την παράσταση «Η αγάπη άργησε μια μέρα» της Λιλής Ζωγράφου στο θέατρο Αργώ.

Το έργο «Η αγάπη άργησε μια μέρα» αποτελεί ένα δύσκολο ερμηνευτικό όσο και σκηνοθετικό εγχείρημα που χρήζει βαθιάς κατανόησης και περισυλλογής, ώστε να αποδοθεί ορθά και εμπειριστατωμένα το στερεοτυπικό πλαίσιο μέσα στο οποίο κινούνται οι γυναικείες φιγούρες.

Κοινοποίηση: [f](#) [🐦](#) [g+](#)

Γράφει η Μαρία Αγγέλου

Με έναν νοσταλγικό τίτλο να αποτελεί την εναρκτήρια νότα του αριστουργηματικού πονήματός της, η **Λιλή Ζωγράφου** κατάφερε να αιχμαλωτίσει μέσα στις σελίδες του μυθιστορήματος **«Η αγάπη άργησε μια μέρα»** τα συναισθήματα πλήθους αναγνωστών. Με την σκιά της πατριαρχικής καταπίεσης να ίπταται πάνω από τις ζωές των ηρωίδων της, η οξυδερκής συγγραφέας φιλοτέχνησε με ιδιαίτερη προσήλωση το σκληρό κοινωνικό υπόβαθρο μιας εποχής που άφησε κατάλοιπα ανικανοποίητων επιθυμιών στις ψυχές των γυναικών της οικογένειας Φτενούδου. Αυτή η υποδειγματική γραφή, διαγράφοντας μια επιτυχημένη πορεία σε έντυπη μορφή αλλά και σε τηλεοπτική μεταφορά, έρχεται να μας συγκλονίσει εκ νέου με την σκηνική της παρουσία στο θέατρο **Αργώ** και σε σκηνοθεσία **Ένκε Φεζολλάρι**.

Η υπόθεση:

Σε μια αγροτική περιοχή της Κρήτης τέσσερις γενιές γυναικών της οικογένειας Φτενούδου, ζουν κάτω από την σκιά της πατριαρχικής καταπίεσης. Ξεχνούν τα όνειρά τους, καταπνίγουν τα συναισθήματά τους, υποτάσσονται στην επιταγή του πατέρα. Αλλά και υποτάσσουν... Η μεγαλύτερη κόρη, έπειτα από το θάνατο του πατέρα και της μητέρας της, αναλαμβάνει τον ρόλο του εξουσιαστή, προσπαθώντας να ελέγξει τις ζωές και την τύχη όλων των αδερφών της. Κάποιοι θα υποχωρήσουν, άλλοι θα προσπαθήσουν να ξεφύγουν. Ανάμεσα τους η Ερατώ, θα είναι αυτή που θα τολμήσει, με μια τεράστια δύναμη ψυχής, θα επιλέξει τον δρόμο της ελευθερίας, θα αναζητήσει τον έρωτα, την ανεξαρτησία, την λύτρωση.

Η κριτική μας:

Το έργο **«Η αγάπη άργησε μια μέρα»** αποτελεί ένα δύσκολο ερμηνευτικό όσο και σκηνοθετικό εγχείρημα που χρήζει βαθιάς κατανόησης και περισυλλογής, ώστε να αποδοθεί ορθά και εμπειριστατωμένα το στερεοτυπικό πλαίσιο μέσα στο οποίο κινούνται οι γυναικείες φιγούρες.

Ο Ένκε Φεζολλάρι, αναλαμβάνοντας την διασκευή και την σκηνοθεσία της παράστασης, επωμίζεται επάξια και με περίσσια δεξιότητα τις προκλήσεις ενός τέτοιου εγχειρήματος. Ανεβάζει έτσι τον πήχη της δημιουργικής του αρτιότητας και μαεστρίας, δημιουργώντας μια σφιχτοδεμένη παράσταση με έντονα ποιητικές και συμβολικές αποχρώσεις, αν αναλογιστεί κανείς την εντυπωσιακή πρώτη είσοδο του θιάσου με την πλαστικότητα των κινήσεών τους και τα σελοφάν να καλύπτουν αρχικώς τις φιγούρες τους. Η σκηνοθεσία του είναι ευρηματική και βαθιά ρεαλιστική, με σεβασμό στο ευαίσθητο θέμα της γυναικείας καταπίεσης από το αντίθετο φύλο, είτε μιλάμε για πατέρα είτε για σύζυγο. Ιδιαίτερα εμπνευσμένη θεωρείται η απόφασή του να μην χρησιμοποιήσει αυτούσιο το ανδρικό στοιχείο επί σκηνής αλλά να ενσαρκωθεί η ανδρική παρουσία από τον γυναικείο θίασο, όπου αυτό κρίνεται απαραίτητο.

Η μεταφορά ενός βιβλίου στο θεατρικό σανίδι αποτελεί ένα εξίσου δελεαστικό στοίχημα και το μυθιστόρημα «**Η αγάπη άργησε μια μέρα**» δεν αποτελεί εξαίρεση αυτού του κανόνα. Ο σκηνοθέτης ωστόσο, διασκευάζοντας το εν λόγω έργο, εκπληρώνει με ακρίβεια και ξεχωριστή ικανότητα την σκηνική του προσαρμογή, εμψυσώντας θεατρική πνοή στο λογοτεχνικό κείμενο και παραδίδοντάς το αναλλοίωτο στο φιλοθέαμον κοινό.

«Η αγάπη άργησε μια μέρα» αλλά οι ηρωίδες της παράστασης ποτέ δεν πάψανε να την αναζητάνε στις μεγάλες ή μικρότερης εμβέλειας επαναστάσεις τους.

Στις επάλξεις της παράστασης βρίσκουμε μια προικισμένη ομάδα επτά ηθοποιών, κάθε μία από τις οποίες αφήνει το δικό της ξεχωριστό στίγμα στην συνείδηση των θεατών. Η **Εριφύλη** ενσαρκώνεται επιδέξια από την χαρισματική **Αιμιλία Υψηλάντη**, η οποία χειρίζεται τον ρόλο της με μια εξάισια λεπτότητα που υπογραμμίζει την

υποτακτικότητα του ρόλου της απέναντι στον αυταρχισμό του άντρα της οικογένειας. Χωρίς ρανίδα υπερβολής και με μια υποκριτική στωικότητα μας συστήνει μια αυθεντική αποτύπωση της μητέρας Φτενούδου, που μένει αξιομνημόνευτη.

Η **Αθηνά Τσιλύρα** στον ρόλο της **Ασπασίας**, της μεγαλύτερης κόρης της οικογένειας, μας παρασύρει με την έντονη, παθιασμένη της ερμηνεία, που χαρακτηρίζεται από ένα κράμα μεστών αλλά οργισμένων αντιδράσεων σε οτιδήποτε απειλεί την τυφλή επιβολή των κοινωνικών επιταγών. Μεταμορφώνεται εκπληκτικά σε μια φιγούρα δυναστική φέροντας πάνω της την αβάσταχτη «κληρονομιά» της καταπιεστικής συνέχειας, που αφήνει πίσω του ο πατέρας. Αποδεικνύει έτσι το αδιαμφισβήτητο μέγεθος των υποκριτικών της δυνατοτήτων, που διοχετεύονται με αξιόπαινο τρόπο διαμέσου της συνολικής της σκηνικής παρουσίας.

Η **Ερατώ** της **Κατερίνας Μισιχρόνη** αποδίδεται με πινελιές ευαισθησίας αλλά και δυναμισμού σε ισόποσες δόσεις, σκιαγραφώντας το προφίλ μιας θαρραλέας νεαρής που αντιτάσσεται στον ασφυκτικό κόσμο που την περιβάλλει. Η ηθοποιός φέρνει σε πέρας τον απαιτητικό της ρόλο με ιδιαίτερη χάρη και ατόφια θεατρική ποιότητα, αποφεύγοντας περιττούς μελοδραματισμούς και προσδίδοντας στον χαρακτήρα της την δέουσα αξιοπρέπεια.

Η **Μαρία Αποστολακέα** αποτυπώνει άψογα με το εύρος των εκφραστικών της μέσων και την ευφυή χρήση αυτών, την παραμορφωμένη αδελφή της οικογένειας Φτενούδου, την **Πηνελόπη**. Με μοναδικό όπλο την υποκριτική της ικανότητα και με παντελή έλλειψη οποιασδήποτε αισθητικής προσθήκης θα πρόσθετε επιπλέον βαρύτητα στην δυσμορφία του ρόλου, κατάφερε να μας μεταδώσει τον ιδιαίτερο χαρακτήρα που υποδύεται με απόλυτη σαφήνεια και την χαρακτηριστική ακρίβεια μιας ικανής ηθοποιού.

Ο θίασος συμπληρώνεται ιδανικά από τις **Εργίνη, Αικατερίνη** και **Αμαλία** που μας συστήνονται από τις ηθοποιούς **Βασιλική Διαλυνά, Μαρία Καρακίτσου** και **Μυρτώ Γκόνη** αντίστοιχα. Πρόκειται για τρεις ερμηνευτικά εδραιωμένες παρουσίες που συνδράμουν στην ιστορία καταθέτοντας η καθεμία το δικό της άρτιο και καλοδουλεμένο προφίλ, καθιστώντας αδύνατο τον διαχωρισμό τους από τις υπόλοιπες ηθοποιούς του έργου.

Το υποβλητικό κλίμα της εποχής ευθυγραμμίζεται χαρακτηριστικά τόσο με την επιλογή των συγκεκριμένων κοστούμιών όσο και με τα ευφάνταστα σκηνικά δια χειρός **Γιώργου Λυντζέρη**. Τα κοστούμια συνάδουν απόλυτα με την ψυχολογική κατάσταση των ηρωίδων και το αέναο, πολυποίκιλο πένθος τους για όσα χαντακώνουν τις υπάρξεις τους ενώ τα σκηνικά είναι απολύτως λειτουργικά, ενίοτε αέρινα με την χρήση λευκών πανιών και άλλοτε ιδιαιτέρως ατμοσφαιρικά, θυμίζοντας νεκροταφείο και εισάγοντάς μας στην ανάγκη των ηρωίδων να διατηρούν τις μνήμες τους άσβεστες.

Η πρωτότυπη μουσική της **Γιώτας Κοτσέτα** θέτει την δική της σφραγίδα στην ενίσχυση του δράματος, καλλιεργώντας μας την απαραίτητη ένταση και παρασύροντάς μας επιτυχώς στις εξελίξεις του έργου.

«**Η αγάπη άργησε μια μέρα**» αλλά οι ηρωίδες της παράστασης ποτέ δεν πάψανε να την αναζητάνε στις μεγάλες ή μικρότερης εμβέλειας επαναστάσεις τους, κάνοντας μας κοινωνούς της ιστορίας τους. Μιας ιστορίας που μας αφοράει όλους, οπότε την προτείνω ανεπιφύλακτα.

Ο Ένκε Φεζολλάρι ανεβάζει έτσι τον πήχη της δημιουργικής του αρτιότητας και μαεστρίας, δημιουργώντας μια σφιχτοδεμένη παράσταση με έντονα ποιητικές και συμβολικές αποχρώσεις.

Ταυτότητα παράστασης:

Συντελεστές:

Διασκευή-Σκηνοθεσία: **Ένκε Φεζολλάρι**

Σκηνικά – Κοστούμια: **Γιώργος Λυντζέρης**

Πρωτότυπη Μουσική: **Γιώτα Κοτσέτα**

Δραματουργική επεξεργασία: **Ναταλί Μηνιώτη**

Βοηθός σκηνοθέτη: **Δάφνη Λιανάκη**

Φωτογραφίες: **Πάνος Μαζαράκης**

Παίζουν:

Αιμιλία Υψηλάντη

Αθηνά Τσιλύρα

Κατερίνα Μισιχρόνη

Μυρτώ Γκόνη

Μαρία Καρακίτσου

Βασιλική Διαλυνά

Μαρία Αποστολακέα

Ημέρες και ώρες παραστάσεων:

Τετάρτη: 19:00

Πέμπτη, Παρασκευή, Σάββατο: 21:00

Κυριακή: 19:00

Διάρκεια παράστασης: 100 λεπτά

Τιμές εισιτηρίων: 17, 15, 12 ευρώ

Θέατρο Αργώ

Ελευσινίων 15, Αθήνα

Τηλ. 210 5201684

Λέξεις Κλειδιά:

ΚΡΙΤΙΚΗ

Δείτε επίσης...

Είδαμε την παράσταση “Ποιος σκότωσε τον σκύλο τα μεσάνυχτα” στο θέατρο Τζένη Καρέζη

Είδαμε την παράσταση «Μαρία Πενταγιώτισσα» σε σκηνοθεσία Μάνου Καρατζογιάννη στο θέατρο Βράχων